

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/516/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415201088
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5415201088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci žalobcu : Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v W., O. X, proti žalovanému: P. L., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom mesto T. O., bývajúcí v F. X, A. U. XX, Česká republika, o zaplatenie sumy 302,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/62/2015-66 zo dňa 20. mája 2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdzuje.

V odvolaní nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č.k. 5C/62/2015-66 zo dňa 20. mája 2015 zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 263,13 eur s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 167,14 eur za obdobie od 04.05.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 95,99 eur za obdobie od 04.06.2012 až do zaplatenia, to všetko do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu pomernej časti trov konania vo výške 69,45 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia 56,13 eur a ďalších trov 13,32 eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcu do tridsiatich dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň týmto rozsudkom určil, že zmluvná podmienka podľa Zmluvy o pripojení uzavretej dňa 30.11.2010 medzi Slovak Telekom, a. s., a žalovaným pokiaľ v Cenníku pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s., platného od 01.04.2012 tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmluvy je uvedená výška poplatku za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eur (s DPH) a tiež pokiaľ je uvedená výška poplatku za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eur (s DPH), je pre jej neprijateľnosť neplatná.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 302,73 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 167,14 eur za obdobie od 04.05.2012 až do zaplatenia, zo sumy 135,59 eur za obdobie od 04.06.2012 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s. (správne Slovak Telekom, a. s.) - ďalej len "postupca" a žalovaným. Postupca poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o pripojení, za čo sa

žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Postupca verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil a na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vystavil a doručil žalovanému faktúru č. 7204009172 s dátumom splatnosti do 03.05.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 167,14 eura, faktúru č. 7205179076 s dátumom splatnosti do 03.06.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 135,59 eur, Napriek tomu, že postupca verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o pripojení dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Preto si uplatnil pohľadávku v celkovej výške 302,73 eur s príslušenstvom, keď uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009.

Žalovaný potvrdil, že uzavrel s postupcom zmluvu o pripojení dňa 30.11.2010 s dodatkom k zmluve, ktorou si aktivoval mesačný program, ktorý mu bol aj fakturovaný. Uviedol, že žalovanú sumu akceptuje a uhradí ju, aby nemal zbytočné problémy, keď poukázal na to, že v minulosti komunikoval s postupcom, keď ho žiadal o zaslanie výpisu hovorov, pretože mal viacero neuhradených faktúr, jednu dokonca za 600,- eur a oni mu povedali, že mu výpis pošlú, až keď sumu uhradí. Niečo z tých faktúr, ktoré dlhoval uhradil, ale tie faktúry, ktoré sú predmetom konania zrejme nezaplatil. Nechce sponchybovať účtovné poplatky za hlasové služby ani hlasové služby, no chce postupcu napadnúť v súvislosti s faktúrou, ktorá mu bola vystavená na sumu 600,- eur, ktorú však uhradil, no potom to už nechal tak. Poukázal na to, že pracuje v Čechách, ale nie na zmluvu, ale len brigádne, zaborí tam okolo 15.000,- Kč, no za ubytovanie platí 7.000,- Kč, dlhy nemá, no chce žalovanú sumu uhradiť v splátkach.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, na základe ktorého mal preukázané, že predmetom konania boli pohľadávky predstavujúce vyúčtované úhrady zo strany postupcu faktúrami tak ako bolo vyššie uvedené č. 7204009172 z 15.04.2012 s dátumom splatnosti do 03.05.2012 na sumu 359,46 eur, z ktorej si žalobca uplatnil sumu 167,14 eur ako dlh existujúci ku dňu postúpenia pohľadávky, ktorá mala predstavovať časť ňou fakturovanej úhrady za hlasové služby (účtované v sume 249,4061 eur bez DPH) ďalej len "fa 1") a faktúrou č. 7205179076 z 15.05.2012 s dátumom splatnosti do 03.06.2012 znejúcou na sumu 139,09 eur, z ktorej si uplatnil tú jej časť, ktorá nepredstavuje poplatok za upomienku oneskorenej platby 3,50 eur, t.j. ostatné jej položky predstavujúce mesačné poplatky - 16,2384 eur, hlasové služby - 59,3296 eur, nehlasové služby - 4,4221 eur a "iné poplatky" - 33,- eur + 20% DPH z uvedených položiek, ďalej len "fa 2". Uvedené faktúry boli vystavené na základe existencie zmluvného vzťahu medzi postupcom a žalovaným založeným na základe Zmluvy a dodatku k nej, uzavretými dňa 30.11.2010, ktorými bol dojednaný program služieb "PODLA SEBA 3 300 minút, na SIM kartu s priradeným telefónnym číslom XXXXXXXXX. Nakoľko úhrady vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami č. 1 a č. 2 žalovaný nezaplatil v lehote ich splatnosti, a to tú ich časť, ktorá podľa žalobcovho vymedzenia predstavovala predmet tohto konania - žalovanú istinu, v dôsledku nespornosti uvedených nárokov medzi účastníkmi (§ 120 ods. 3 O. s. p.), pokiaľ tieto predstavujú vyúčtovanú mesačnú úhradu za dojednaný paušál (volací program), ďalej platby za hovorné - hlasové a nehlasové služby kreditu, súd v danej časti, t. j. ohľadne časti žalovanej istiny - sumy 263,13 eur žalobe vyhovel, keď aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal preukázanú Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom a žalobcom dňa 09.06.2014 v spojení s protokolom o odovzdaní konkrétnych postupovaných pohľadávok, medzi ktorými sú aj suma 139,09 eur identifikovaná faktúra 1 a suma 157,14 eur identifikovaná faktúra 2. V uzavretej zmluve o pripojení včítane jej dodatku je uvedená ako jedna zo základných povinností žalovaného povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytovanie verejných služieb, ktorá povinnosť nakoniec žalovanému vyplýva aj s poukazom aj na ust. § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) a § 43 v čase uzavretia zmluvy účinného zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (účinnom do 01.11.2011). Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády v znení účinnom k 31.01.2013, t. j. účinnom v čase vzniku záväzkových vzťahov účastníkov, aplikovateľného s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c tohto nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi voči žalovanému z priznanej istiny aj uplatnený "zákonný" úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovaných faktúr, a to zo sumy 167,14 eur (sumy žalovanej a priznanej na podklade faktúry 1) od 04.05.2012 až do zaplatenia a zo sumy 95,99 eur (priznanej sumy zo sumy žalovanej na podklade faktúry č. 2) od 04.06.2012 až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti predstavujúcej postupcom žalovanému faktúru 2 vyúčtované (v rámci iných poplatkov a služieb) v sume 39,60 eur (33,- eur bez DPH) poplatkov za "prerušenie služby - neplatenie" vo výške 19,80 eur (16,50 eur bez DPH) a za "obmedzenie služby - neplatenie" taktiež

vo výške 19,80 eur (16,50 eur bez DPH), spolu s uplatneným príslušenstvom z uvedených súm v podobe úrokov z omeškania, žalobu zamietol z týchto dôvodov: Keďže celý žalobcom uplatnený nárok má základ v zmluve, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, s poukazom na § 53 ods. 1,2,3 a 5 tieto nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré sú potom neplatné. V časti zamietnutého návrhu, preukázateľne, čo sa týka zmluvy, obsahovala ustanovenia, ktoré obsahovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože za individuálne dojednanie zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Súd prvého stupňa mal nepochybne preukázané, že pokiaľ ide o účtovanie poplatkov zo strany postupcu podľa Cenníka pre poskytovanie služieb postupcu platného od 01.04.2012 ako poplatkov za prerušenie služby a za obmedzenie služby ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi, ale ich výška by mala zodpovedať nákladom dodávateľa za realizáciu takýchto úkonov. Na „sankcionovanie“ účastníka, ktorý porušil nejakú zmluvnú povinnosť slúžiacu inej právne inštitúcii, nie je preto dôvod, aby cenník postupcu stanovoval inú výšku poplatku za prerušenie služby pre neplatenie a za dočasné prerušenie služby na žiadosť účastníka ako je to v zmienenom cenníku, podľa ktorého v prípade, že sa tak deje na žiadosť účastníka, je stanovená jeho výška sumou 15,13 eur a v prípade prerušenia, to je už zmienených 19,80 eur (16,50 eur + 20% DPH). Uvedené poplatky vyúčtované žalovanému súd preto nepovažoval za prijateľné, teda považoval ich za neprijateľné, hlavne s ohľadom na ich výšku, hoci nespochybňuje právo postupcu spoplatniť takéto úkony. Tamajší súd už v právoplatných veciach judikoval, napr. vo veci sp. zn. 5C/120/2013-78 vo vzťahu k inému operátorovi, ktorý si účtoval za odpojenie z dôvodu neplatenia sumu 20,- eur, hoci u neho v prípade odpojenia na žiadosť účastníka bola stanovená výška tohto poplatku „len“ vo výške 1,50 eur vrátane DPH. Suma uvedeného poplatku pre prípad neplatenia je pritom veľmi blízka výške poplatkov tvoriacich predmet tohto konania. Podľa názoru súdu, s ohľadom aj na rôznosť výšky poplatkov v cenníku za tú istú službu vykonávanú v tomto prípade výlučne v záujme postupcu, slúžiacu na realizáciu jeho oprávnenia, vyplývajúceho zo zmluvy, vôbec nevystihujú (nepokrývajú) možné náklady postupcu súvisiace s vykonaním takýchto úkonov, ale v prevažnej miere (ak nie takmer vo výlučnej) predstavujú ďalšiu „skrytú“ sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu prevyšuje takéto náklady a teda každý z týchto poplatkov predstavuje možný jednorázový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa, čo je neprijateľné. Záverom súd na základe takto zisteného skutkového stavu konštatoval, že z dôvodu neprimeranej výšky v rozsudku uvedených poplatkov určil danú zmluvnú podmienku, o ktorú sa tieto neprimerané poplatky opierali, za neprijateľné a za neplatnú, tak ako je uvedené vo výroku IV napadnutého rozsudku. V tejto časti pokrytej neplatnou zmluvnou podmienkou, žalobou uplatnený nárok ako nedôvodný, zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v časti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie. Teda odvolanie bolo podané v časti výroku II, III a IV. Vytýkal prvostupňovému súdu jeho nesprávne rozhodnutie a ďalej to, že mu ako účastníkovi konania postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Vytýkal prvostupňovému súdu, že primeranosť ceny nemôže byť predmetom posudzovania súdu v rámci skúmania neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, pokiaľ je táto určite, jasne a zrozumiteľne dojednaná, čo odvolateľ považoval za zrozumiteľné, jasné a určite dojednané. Navrhol preto, aby odvolací súd v napadnutých častiach rozsudok okresného súdu zmenil tak, že zaviazá žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu ako si uplatňoval podanou žalobou. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania tak prvostupňového ako aj odvolacieho.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu ust. v § 212 ods. 1 O.s.p., teda okrem výroku, ktorým bolo čiastočne žalobe vyhovené, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým

napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v častiach napadnutých odvolaním potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o veci dostatočne zistil skutkový stav, zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver a keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si v zásade osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovené, nebol dotknutý odvolaním účastníkov, a preto nepodlieha preskúmvaniu odvolacím súdom (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.). Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia ods. 2 citovaného Zákona o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V konaní bolo nesporným, že právny vzťah uzatvorený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, založený zmluvou zo dňa 30.11.2010 a dodatku k nej uzavretým v rovnaký deň, ktorými bol dojednaný program služieb PODĽA SEBA 3300 min. na SIM kartu s priradeným telefónnym číslom XXXXXXXXXX je právny vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, preto správne súd prvého stupňa na tento právny vzťah aplikoval ustanovenia, ktoré aplikujú a upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v oblasti ochrany spotrebiteľa Európska únia prijala viaceré smernice, ktoré smerujú k ochrane spotrebiteľa, pričom prevažnú smerníc Slovenská republika preniesla do svojej legislatívy už pred vstupom do Európskej únie (napr. zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Zmyslom zavedenia osobitnej úpravy spotrebiteľských zmlúv do právnej úpravy bola zvýšená ochrana slabšieho účastníka záväzkových vzťahov, ktoré vznikajú jednak pri predaji tovaru alebo pri poskytovaní služieb tak ako to bolo v preskúmvanej veci. S poukazom na uvedené aj súd prvého stupňa sa dôsledne riadil prislúchajúcou právnou úpravou, ktorú správne aplikoval na daný stav, keď po zistení a po nepochybnom zistení skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil. Keďže rozsudok okresného súdu je náležité odôvodnený v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď jeho odôvodnenie je tak presvedčivé a je z neho dostatočne zrejmé, na základe akých preukázaných dôkazov okresný súd vo veci rozhodol a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Preto odvolací súd, keďže sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi okresného súdu, ktorý vo veci správne rozhodol, bolo by len opakovaním obdobných alebo totožných záverov, ktoré vyvodil prvostupňový súd, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na jeho jednotlivé závery poukazuje.

Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu v odvolaním napadnutej časti potvrdil ako vecne správny (§219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., keď v tomto konaní mal úspech žalovaný, ktorý si však nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania a z obsahu spisu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.